

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Яна Ем. Владимирова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
в присъствието на прокурора Р. К. Р.
като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231100600415 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 26.09.2022г., постановена по НОХД № 11 835/16г. по описа на СРС, НО, 136 състав, съдът е признал за виновен подсъдимия К. Г. Д. по повдигнатото му обвинение по чл. 354а, ал. 3, пр. 2, т.1, пр. 1 от НК и при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК и „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева. В тежест на подсъдимия са възложени направените по делото разноси в д.п. и съдебното производство, като на основание чл.354а, ал.6 НПК е постановено отнемане в полза на Държавата на инкриминираните високорискови наркотични вещества.

Срещу присъдата, в срока по чл. 319, ал.1 НПК е постъпила жалба и допълнение към нея от подсъдимия К. Г. Д., чрез упълномощения му защитник адв. Т. Г., в които се твърди неправилно приложение на материалния закон от първоинстанционния съдебен състав. Защитникът счита, че процесният случай е маловажен, като се позовава на количеството наркотично вещество и ниската му стойност, младата възраст на подсъдимия, с необременено съдебно минало, без криминални прояви, при изразено съжаление за извършеното, трудово ангажиран и не

на последно място – факта, че наказателното производство спрямо него продължава 7 години. Защитникът прави искане за преквалифициране на престъплението като маловажен случай и съответно за освобождаването на Д. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК.

С подадената жалба и допълнението към нея не се правят искания за събиране на доказателства от въззивния съд.

В закрито заседание, проведено на 31.01.2023г. въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, е преценил, че за правилното изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на съдебно следствие във въззивната инстанция.

В хода на съдебните прения защитникът на подсъдимия заявява, че поддържа жалбата и допълнението към нея. Адв. Г. акцентира, че подсъдимият Д. е млад човек, студент по специалност „право“, трудово ангажиран, осъзнал грешката си, допусната на младини. Пледира, че продължилото седем години наказателно производство срещу него, по време на което той е имал изрядно процесуално поведение, в достатъчна степен е оказало превъзпитателно въздействие върху дееца. Моли съда да освободи подсъдимия от наказателна отговорност, с налагане на административно наказание „глоба“.

В съдебно заседание представителят на държавното обвинение оспорва искането на защитата, като излага аргументи, че извършеното деяние не представлява маловажен случай. Твърди се, че обществената опасност на деянието се обуславя от големия брой /19бр./ найлонови топчета, съдържащи тетрахидроканабинол, намерени у подсъдимия, като това количество не предполага лична употреба, а по-скоро държане с цел разпространение. Пледира, че въпреки неповдигнато обвинение за разпространение, е съществувала реална опасност тези топчета да попаднат при други млади хора. В тази връзка се отправя молба, въззивният съд да потвърди изцяло присъдата на СРС.

В правото си на реплика адв. Г. изтъква, че няма повдигнато обвинение за държане с цел разпространение на инкриминираните вещества, нито в хода на ДП и в съдебното следствие са събрани доказателства, които да установяват такава цел у подсъдимия. Изтъква се, че по делото няма приобщена оперативна информация, подсъдимият някога да се е занимавал с престъпна дейност, свързана с наркотичните вещества. Пледира, че в конкретния случай подсъдимият е закупил по-голям обем наркотични вещества за лична употреба, което не може да презюмира цели, които не могат да бъдат доказани и не са доказани.

В правото на лична защита и предоставената му последна дума, подсъдимият Д. изразява съжаление за стореното и моли съда да измени присъдата.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV-ти въззивен състав след като обсъди доводите в жалбите на подсъдимия Д., както и тези, изложени в съдебно заседание от

страните и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното:

Настоящият въззивен съдебен състав счита, че първоинстанционният съд е анализирал логично и подробно събрания по делото доказателствен материал, като фактите по делото са установени правилно и в тази част няма основание присъдата да бъде отменяна или изменяна. След самостоятелния анализ на доказателствената съвкупност по делото въззивният съд приема изцяло същата фактическа обстановка, установена от първоинстанционния съд.

Подсъдимият К. Г. Д. е роден на ****.****., в гр. Плевен, българин, български гражданин, със средно образование, студент, неженен, неосъждан, с ЕГН *****, и с адрес по ЛК в гр. София, ж.к. ****.

На 26.02.2016г., около 23:30 часа, свидетелите Д. и Й. – служители на 05 РУ СДВР, посетили адрес в гр. София, ул. „****, по сигнал за нарушаване на нощната тишина. При влизане в сградата полицаите установили на площадката между втори и трети етаж във входа, подсъдимият К. Г. Д. и свидетеля Й.К., които си били тръгнали след купон в приятеля им Д.. Полицейските служители извършили проверка за забранени вещи и предмети на К. и Д., като свидетелят К. оказал пълно съдействие на служителите на реда, докато подс. Д. изглеждал притеснен и се противопоставил. Полицаите установили, че Д. миришел на марихуана.

Свидетелите Д. и Й. задържали подс. Д. и го завели в 05 РУ СДВР, където при извършения обиск, под слиповете на лицето, се намерил обвит с тоалетна хартия полиетиленов плик, с цип, съдържащ 19 броя топчета, обвити в полиетилен, в неправилна форма, които съдържали зелена, суха, тревиста маса.

Според извършената в хода на досъдебното производство експертна справка № 585-Х/2016 растителната маса в иззетите топчета представлявала коноп (марихуана). Този извод е потвърден от заключението на извършената от вещото лице Н.Н., по време на досъдебната фаза, физико-химична експертиза. Видно от заключението по експертизата нетните тегла на обектите са: обект № 1-0,45грама, обект № 2-0,44 грама, обект № 3-0,44 грама, обект № 4-0,44 грама, обект № 5-0,44 грама, обект № 6-0,42 грама, обект № 7.-0,44 грама, обект № 8-0,43 грама, обект № 9-0,44 грама, обект № 10-0,43 грама, обект № 11-0,38 грама, обект № 12-0,42 грама, обект № 13-0,42 грама, обект № 14-0,52 грама, обект № 15-0,52 грама, обект № 16-0,49 грама, обект № 17-0,48 грама, обект № 18-0,49 грама, обект № 19-0,16 грама. Определеното процентно съдържание на наркотично действащ компонент-тетрахидроканабинол е както следва: в обекти №№ 1,5 и 18 - 20,9%, в обекти №№ 2,3,8 – 23,5%, в обект № 4 - 20,4%, в обект № 6 - 26,6%, в обекти №№ 7,9 - 24,3%, в обекти №№10,11 – 18,1%, в обекти №№ 12,15,17 - 22,2%, в обект № 13 - 17,7%, в обект № 14 – 21,8%, в обекти №№ 16,19 - 20,0%.

Конопът е включен в Списък I-„Растения и вещества, с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредният ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина” от Наредбата за реда за

класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета на основание чл.3, ал.2 и 3 от Закона за контрол върху наркотичните вещества.

По метода на математическо изчисление, съгласно Приложение № 2 от Постановление на Министерски съвет № 23 от 29.01.1998г. е установено, че иззетите от подсъдимия наркотични вещества, са на обща стойност 49,50 лева.

Според заключението на комплексна съдебно-психиатрична и съдебно-психологична експертиза, изготвената в хода на досъдебното производство, подс. К. Г. Д. е психично здрав, което му позволява да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

Изложената фактическа обстановка се установява след анализ на наличния по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите Й.П. Й. и П.А. Д., дадени по време на досъдебното производство и приобщени по надлежния процесуален ред, както и показанията им дадени в хода на съдебното следствие, протокол за обиск - л.9, протокол за обиск и изземване - л.14, проткол за доброволно предаване, експертна справка№ 585-Х/2016, протокол и заключение по извършена физико-химична експертиза – л.44 -л.49 от ДП № 504/2016г. по описа на 05 РУ СДВР, протокол за оценка на наркотични вещества-л.59 от ДП, заключение по изготвена комплексна съдебно-психиатрична и съдебно-психологична експертиза-л.61-л.66 от ДП, свидетелство за съдимост и характеристична справка за подсъдимия.

Така посочената доказателствена съвкупност обективно е непротиворечива и взаимно допълваща се. От нея безспорно се установява, че подсъдимият е държал без надлежно разрешително, съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, високорисково наркотично вещество - коноп, включено в Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата, като наркотични - Списък I "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве“, поради вредния ефект от злоупотребата с тях. Показанията на полицейски служители следва да се ценят като достоверни относно обстоятелствата на извършената проверка на подсъдимия и установеното в следствие на нея. Намерените наркотичните вещества, скрити в бельото на подсъдимия Д., се установява освен с показанията на полицейските служители и от отразеното в протокола за обиск и изземване.

За вида, точното количество и процентното съдържание на активно действащия компонент, районният съд се е позовал на заключението на вещото лице по изготвената и приета по делото съдебна физико-химична експертиза. Въззивният съд кредитира същата като обективна, отговаряща напълно на поставените задачи, изготвена от компетентно вещо лице.

При така установената фактическа обстановка заключението на районния съд, че с

деянието си подс. К. Д. е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл.354а, ал.3, пр.2, т. 1, пр. 1 от НК е обосновано и законово издържано. Правните изводи на съда са съобразени с доказателствата по делото, с установената фактическа обстановка и със закона.

От събрания и проверен доказателствен материал по безспорен начин се установява, че подс. К. Д. на 26.02.2016г., около 23:30 часа гр. София, ул. „****“, без надлежно разрешение по смисъла на чл.32 от ЗКНВП, държал в себе си високорискови наркотични вещества - коноп, разпределени в 19 обекта с общо нето тегло от 8,25 грама, на обща стойност 49,50 лева, като наркотичните вещества са включени в Приложение № 1 към чл. 3 т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични - Списък I “Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина”.

Изпълнителното деяние „държи“ подсъдимият е реализирал, установявайки фактическа власт върху инкриминираното наркотично вещество. За да бъде осъществен съставът на престъплението не е необходимо вещите да са установени в непосредственото владение на дееца, а е достатъчно те да са намерени на място, до което същият има достъп. В конкретния случай наркотичното вещество е намерено под слиповете му, т.е. то е било в непосредствено владение на подсъдимия. Престъплението е на просто извършване и не е необходимо да са настъпили каквито и да е било вредни последици. Ето защо, със самото установяване на наркотичните вещества във фактическата власт на подсъдимия – намерени под бельото му, непосредствено у подсъдимия, деянието е довършено. Липсата на надлежно разрешение за държането от подсъдимия Д. на процесното количество високорисково наркотично вещество, също се явява безспорно доказано, с оглед изричната забрана на чл. 30 от ЗКНВП.

Настоящата инстанция намира, че не са налице предпоставки за преквалификация на инкриминираното деяние по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3 от НК. За да се приеме, че деянието представлява маловажен случай на престъпление от съответен вид, е необходимо извършеното, с оглед липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид (арг. от чл. 93, т. 9 от НК). В конкретния по делото случай независимо от наличието на множество смекчаващи вината обстоятелства - ниската стойност на предмета на престъплението, младата възраст на която е бил дееца към момента на извършването му, неговата трудовата ангажираност, то степента на обществената опасност и моралната укоримост на самото деяние не е по-ниска от обикновените случаи. Този извод се извежда от обстоятелството, че държането от подсъдимия

забранено наркотично вещество от 8,25 грама обективно е било разпределено в множество дози (19 найлонови топчета) и в количество, надхвърлящо необходимото за еднократна употреба. Този начин на разпределение - в 19 отделни дози, сочи освен задоволяване на лична нужда от консумация на наркотично вещество от подсъдимия и на потенциална възможност да се даде лесен достъп за консумирането им от други лица. Самата стойност на високорисковото наркотично вещество от 49,50 лева също не води до извод за малозначителност на деянието. Всичко това сочи, че деянието не се отличава с незначителна обществена опасност, напротив - завишена е конкретната степен на обществена опасност на деянието, тъй като създадената опасност за нарушаване на охраняваните обществени отношения чрез държането на инкриминирания наркотик от подсъдимия е по-висока.

Въззивната инстанция споделя изцяло и изложените съображения от контролирания съд относно субективната съставомерност на деянието. Подс. Д. е извършил така вмененото му деяние при форма на вината пряк умисъл. Той е съзнавал, че притежанието на наркотичните вещества е забранено, като аргумент в тази насока е и отказът му да съдейства при извършената полицейска проверка. От друга страна, подсъдимият към момента на извършване на престъплението не е бил социално незряла личност. Вярно е обратното - пълнолетен и работещ. Също така липсват данни и за наркотична зависимост у подсъдимия, което макар да не изключва наказателната отговорност, в повечето от случаите обяснява причините за извършване на престъплението.

Относно вида и размера на наложеното от съда наказание, въззивният съд счита следното:

За процесното престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, материалният наказателен закон предвижда наказание "лишаване от свобода" от една до шест години и "глоба" от 2 000 до 10 000 лева. При определението и индивидуализацията на наказанието на подсъдимия първоинстанционният съд правилно е отчетел всички смекчаващите отговорността обстоятелства – неосъждан, трудово ангажиран, добрите характеристични данни, сравнително младата възраст, на която е бил, когато е извършил деянието и изразеното от него съжаление за стореното. Затова правилно и законосъобразно районният съд е приложил института на чл. 55 от НК като е наложил на подс. Д. наказание под минимума, определен за конкретното престъпление.

Изтъкнатото от защитата обстоятелство, че наказателното производство е продължило необосновано дълго време - седем години, през които подсъдимият е имал изрядно процесуално поведение е основателно, доколкото изключително високата продължителност на воденото срещу подс. Д. наказателно производство, с оглед на константната практика по чл. 6 от ЕКПЧОС на ВКС, на собствено основание следва да бъде отчетено като изключително смекчаващо наказателната му отговорност

обстоятелство.

Въпреки новоконстатираното смекчаващо отговорността обстоятелство, настоящият съдебен състав не намира правно основание да ревизира крайния извод на първата инстанция, касателно наложеното наказание "лишаване от свобода" за срок от три месеца и „глоба“ в размер на 2000 лева. На подсъдимия е определено наказание под най-ниския предел, предвиден в санкционната част на чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК и в абсолютния минимум, предвиден за наказанието лишаване от свобода, съгласно чл. 39, ал. 1 от НК. Правилно районният съд е преценил, че за поправяне на осъдения не е наложително да изтърпи наказанието лишаване от свобода, като на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил изпълнението за срок от три години.

Съдебният състав правилно е преценил, че следва да наложи и кумулативно предвиденото в чл. 354а, ал. 3 от НК наказание "глоба" в минимален размер, с оглед постигане целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК. Въззивният съд намира, че така наложеното наказание, съответства на обществената опасност на дееца и деянието, т.е. то е справедливо.

Правилно на основание чл. 189, ал. 3 НПК направените по делото разноси са възложени в тежест на подсъдимия, а съобразно императивната разпоредба на чл.354а, ал.6 от НК е постановено отнемане на наркотичното вещество в полза на Държавата.

Въз основа на изложеното и с оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Определеното наказание не е явно несправедливо и напълно съответства на обществената опасност на деянието и дееца.

Воден от горното и на основание чл. 334, т.6, вр. чл.338 от НПК Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 24.11.2022г., постановена по н.о.х.д. № 11835/2016 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136- ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____